

EDITORIAL**Emergència climàtica**

Sembla que fem tard. Les notícies que ens arriben de tot el món dibuixen un escenari preocupant envers el planeta Terra.

Als inicis de la industrialització els problemes eren locals: la contaminació d'un riu, de l'aire de la ciutat, la degradació d'una zona rural, ... Amb l'expansió econòmica posterior els problemes van ser regionals: la pluja àcida, l'eliminació de residus perillosos, ... i finalment els problemes es van tornar globals: l'acidificació dels oceans, la disminució de la capa d'ozó, la pèrdua de diversitat, el canvi climàtic,¹

Sembla que fem tard. Encara que hi ha una gran resposta ciutadana a nivell mundial que accepta trobar-nos en una fase d'emergència climàtica, són molts els que neguen aquesta evidència. Els costos mediambientals del creixement econòmic són directament proporcionals al tràfec de matèria i energia (combustibles fòssils, minerals, metalls, ...) que una vegada utilitzats tornen al medi, la capacitat del qual per absorbir-los és limitada. Curiosament fa només 60 anys que aquest creixement forma part de les polítiques dels països, idea que poc a poc es va estenent en finalitzar la segona guerra mundial.

Són nombrosos els estudis que plantegen l'emergència climàtica, l'últim la signatura d'un article per part d'11000 científics, de 153 països, advertint dels greus patiments que aquest sistema capitalista de creixement continu està generant. L'article publicat en la revista *Bioscience* ², afirma que la crisi climàtica s'accelera i és molt més greu del que suposaven estudis preliminars (anys 80 del segle XX), amenaçant actualment l'espècie humana.

¹VICTOR, PETER & TIM JACKSON (2015). El problema del crecimiento. La situación del mundo 2015: 65-81. Ed. Icaria. Barcelona.

²Consultat el 6/11/19 a <https://doi.org/10.1093/biosci/biz088>

Sembla que fem tard. Segons l'article de *Bioscience* la crisi climàtica està estretament vinculada al consum excessiu de l'estil de vida dels països desenvolupats, errors nostres que repeteixen ara els països emergents com la Xina i l'Índia. Altrament el problema de la superpoblació agreuja encara més les dificultats per trobar un equilibri. Només un gran esforç realitzat a escala mundial pot evitar aquest gran patiment que provocarà la crisi climàtica a nivell econòmic i social.

Sembla que fem tard, però només un canvi transformador amb justícia social i econòmica per a tots, pot mantenir la vida al planeta Terra, la nostra llar. Els estudiants amb el seu *Fridays for Future*, els grups d'*Extinction Rebellion* repartits per tot el món, les organitzacions medi ambientals, els governs amb les declaracions d'emergència climàtica, les empreses, els moviments ciutadans, ... tots som necessaris per afrontar l'emergència climàtica.

Per la nostra part el Centre, en col·laboració amb el grup Rebel·lió o Extinció Gramenet, treballa en el projecte "Imaginem Gramenet 2030" realitzant propostes en àmbits tan diferents com ara la mobilitat, el medi ambient, els residus, l'energia, l'urbanisme o l'economia de la nostra ciutat, amb l'objectiu de mitigar els efectes del canvi climàtic sobre les nostres vides i la de generacions futures.

Sembla que fem tard i ningú vindrà a rescatar-nos. Hem de trobar una solució nosaltres mateixos, perquè aquesta és la nostra ciutat. Aquí vivim i és tot el que tenim.